Вино трактавъ зарь испущешь
врѣмѧ той тѣ ѩдна бавзнине
достигвали тѣ да грѣешь
и да и свѣтешь . . . .
та сѣсъ прѣдрѣне минувешь
свѣтло да бавенешь не сѣдешь
да въ повѣтнѣхъ горы тѣ
или са растаупихъ камвине
или надъ бѣсерь кладенцы
непогрешь да са огледвешь.
— Ахъ не сѣ повѣтвали горы гъ
и камвине тѣ сѣ пали гъ дворди
Какво то бѣхъ по-гордо.

Дѣвица

На небѣ дъга сѣде
рурь отъ дворецъ отвъ
слѣнце въ зеленчуцѣ играе
и градинка благоухае
кѣдры сѣсъ бъдо покрытъ
подъ дѣрвеца, видно и сѣнка
прѣминувешь мало-мрѣвъ
тѣхъ вѣнидамъ съ отвъ свѣтка
надъ цвѣтвя та мирисливъ
вѣчнѣ са пчелы блазливъ
свирѣли са въ горы отъ
звуцѣ отъ пѣсень, ексорхала
турѣ се другѣ гъ сѣдѣлка, срамотка
срамъ богу близъ щастливъ
фалѣхъ смѣтане щастливо
фалѣхъ дѣрхъ въчасъ на радостни
напрѣвъ наша да радостна

(Мѣсѣчинка) Ворна Бѣл. 31.

Вѣчно

Въ чисто поле сѣнка съ кратки
пѣсень изъ горѣ са пѣли
листъ зеленъ тѣ вадѣка
грѣхъ Иласъ тѣ прогнушѣка
Задъ пѣсни са уносѣ